

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Antiquae Lectionis Tomus ...

In Qvo Plvra Qvam XX. Antiqua monumenta, nunquam edita

Canisius, Heinrich

Ingolstadii, 1602

XXIII. De Sacerdote Idolorum mortuo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64160](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64160)

de quatuor Sacerdotibus, templorum custodem diligentissimum. Quando ergo itinere terrestri contra hostes aut prædatum ire cogitabant, euentum rei hoc modo solebant prædiscere. Hastæ nouem disponebantur humo, spacio vnus cubiti ab inuicem separata. Strato ergo caballo atque frenato, Sacerdos ad quem pertinebat custodia illius, tentum freno per iacentes hastas transuersum ducebat ter, atque reducebat. Quod si pedibus inoffensis, hastisq; indisturbatis, equus transibat, signum habere prosperitatis, & securi pergebant; sin autem, quiescebant. Hoc ergo genus sortium aliasq; ligneas calculationes, in quibus naualis pugnae vel prædæ considerabant auguria, quamuis multum reuenticibus aliquibus, Deitadem auxilio, penitus abrasit, ipsūq; profani Vaticinij caballum, ne simplicibus esset laqueus offensionis, in aliam terram vendi præcepit, asserens hunc magis quadrigis quam prophetijs idoneum, cumq; omnes superstitiones & enormitates suas, Episcopo docente abiicissent, monuit etiam, vt omnes Christianos fratres suos reputantes, nec venderent, nec interficerent, nec prædas ex eis tollerent, sed fraternæ ac socialiter se cum omnibus gererent, eademq; ab illis mutuo sperarent. Et quod immanitate crudelius erat, scæmineos partus necare, ne vltra fierent mulieres * collaudaræ monebat. Nam vsque ad hæc tempora, si plures filias aliquæ genuissent, vt certis facilius prouiderent, aliquas ex eis iugulabant, pro nihilo ducentes parricidium.

DE SACERDOTE IDOLORUM MORTUO.

XXIII.

MUNDATA igitur ciuitate ab immanitate scelerum & spurcitarum, abdicata etiam coniugum pluralitate, adiuuantibus & coeuangelizantibus

busillis qui ante vniuersalem populi consensum fidē priuatim acceperāt, sunt catechismi per vicos & capita platearum, tuba insonat Euangelij, CRUCES eriguntur, crucifixus adoratur, omnis ætas, omnis lingua Christum nominat, ruminat, verbaq; fidei aut discunt omnes aut docent, In tam ingenti autem ciuitate, quæ nongentos patresfamilias absque paruulis & mulieribus, & reliqua multitudine numeratos habebat, non est inuenta persona quæ post generalem consensum Euangelij, veritati se subtrahere niteretur, nisi tantum ille Sacerdos qui præfati caballi curam susceperat. Hic autem cum multis importunitatibus fatigaret Episcopum, & bono semini zizania superiaceret, die quadam cum multa prece ab omnibus rogatus, & ab Episcopo multis rationibus superatus, ex obstinatione nullo modo vellet acquiescere veritati, nocte ipsa diuina ultione percussus tumore ventris ac dolore crepuit & mortuus est. Quod factum vniuersæ ciuitati magnum incussit terrorem, omnesq; Christum laudantes, fortem Deum suæq; legis æmulatorem vocitabant.

QVOMODO CATECHIZATOS baptizauit.

DESTRUCTIS ergo fanis alijsq; simulachris, mutato diuinitus Sacerdote, victoria CRUCIS erigitur, construuntur Baptisteria, dolia humo infodiuntur, cortinis velantur, omnibusque religiose ac sancte aptatis, populus per aliquot dies ante catechizatus & instructus, ad aquam regenerationis cum multa grauitate ac disciplina se offerebat, toto corpore balneis prius abluti, & lotis ac mundis vestibus induti, cereos ardentes & albas suas gestantes, & Spiritus sancti accensu desiderio, singuli apud se in cordibus

XXIII.